

[Arne Melchior]

Så vil jeg gerne sige et par ord om sammenhængen. Jeg fastholder min opfattelse og mener tidligere ved citater og ved skildring af hændelsesforløbet i november 1981 at have påvist, at der var tale om samtidighed, men ikke om sammenhæng. Hvis ministeren og andre vil fastholde, at der var tale om sammenhæng, hvorfor fremgår det så intetsteds i de forhandlinger, der blev ført her i salen den 3. og den 10. november 1981, at man dengang havde den opfattelse? Det havde man ikke dengang, derfor sagde man det ikke, og det er en kunstig konstruktion at komme til det bagefter.

Når vi så er ved det historiske, skal jeg helt lade hr. Bernhard Baunsgaards perfide, to gange fremsatte erindringer om den 8. og 10. april ligge, for det hændelsesforløb har vi diskuteret her i salen meget nøje tidligere. Hr. Bernhard Baunsgaard ved udmærket, at hvis jeg skulle besvare hans angreb langt, langt under værdighed, ville jeg skulle bruge al min taletid til det.

Men jeg vil dog holde mig til det historiske, der har med denne sag her at gøre. Skatteministeren siger, at han kan huske, at det ikke var CD, der bragte bilbeskatningsforholdene ind i debatten. O.k., det lægger jeg til grund. Det var måske skatteministeren selv og hans parti, som i oktober-november ønskede denne lempelse af bilbeskatningen på de to felter, der er tale om. Ja men hvorfor så ikke nu, hvor han kan få sit ønske opfyldt – når ministeren ikke med ét ord har kunnet dokumentere over for denne sal, at nogen forudsætning er ændret siden november måned – skaffe sig ønsket opfyldt, når man selv har næret det så inderligt og nu bare ved at rejse sig op kan få det opfyldt? Jeg håber, det vil ske. Jeg tror selvfølgelig ikke et sekund på det.

Lad mig slutte med at sige, at jeg to gange har lagt mærke til, at skatte- og afgiftsministeren er så fantastisk bitter på CD, og det er jeg ked af. Jeg møder ikke, og mit parti møder ikke skatte- og afgiftsministeren med noget, der ligner denne bitterhed. Vi betragter skatte- og afgiftsministeren som sagligt overordentlig velfunderet. Det behøver jo ikke at betyde, at vi er enige, hverken i ideologier eller i en opfattelse af de tekniske ting, men jeg vil gerne opfordre til, at der kan diskuteres uden dette med historieforfalskning og at være uhæderlig og uforskammet og alt det

dér. Men til hr. Bernhard Baunsgaard skal jeg gerne indrømme, at jeg er helt tilfreds med, at jeg her har givet tilbage med samme mønt. Denne sag handler om andet end biler. Bilerne er i denne forbindelse i virkeligheden, da det jo desværre kun drejer sig om småbeløb, en mindre del af debatten, selv om det er debattens egentlige tema. Det afgørende er den tillid, der kan næres i befolkningen til, hvad partierne siger i en folketingsdebat, under en valgkamp, hvor dette emne gang på gang blev nævnt. Jeg har forsøgt at finde – nu er det jo svært at finde noget, der ikke eksisterer, men jeg kan ikke påstå, at det ikke findes et sted, og jeg har sat biblioteker på sporet – socialdemokratiske udtalelser under valgkampen, der sagde, at man ikke skulle være sikker på, at denne bilbeskatning kom til lempelse, således som man havde stemt for det forud.

Altså to debatter herinde og en lang valgkamps politiske holmgange må have fået alle mennesker i dette land til at tro, at dette ville blive ført ud i livet, og så gør man det ikke. Det har en kedelig bismag, og det vil tage os nogen tid og en del foranstaltninger at genoprette det, og det er grunden til, at forespørgslen er stillet, og ikke det, at vi endnu en gang kommer frem med vore principielle synspunkter. Vi talte tidligere her i dag om en enhedsfagbevægelse, som arbejdsministeren kaldte det, en monopolfagbevægelse, som andre kaldte det. Der er altså andre end regeringspartiet, som har lov til at fremsætte deres principielle standpunkter. Mikrofoner og spalter står jo meget fint til rådighed, som de også skal, for regeringens medlemmer og deres parti. Hvorfor skal vi andre så hånes, når vi gerne ønsker at fremhæve, at dette er principielt vigtigt, ikke så meget for bilismens eller bilisternes eller bilbranchens skyld, men for det politiske livs skyld?

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg er ked af denne debat, fordi den ødelægger mere, end den gavner, og fordi man prøver at fremføre påstande fra tidligere forlig, som jeg mener vi skulle afholde os fra at fremsætte påstande om.

Jeg må sige, jeg stadig væk mener, at en nedsættelse af bilafgiften vil være betimelig, og jeg erkender, at vi gerne vil være med til